

Cum îi învățăm pe copii să nu plece cu străini

Cum îi înveți pe copii fără să îi sperii să nu plece cu străini dat fiind că, copiii sunt ființe foarte credule și încrezătoare.

În primul rând trebuie să admiteți faptul că un străin nu reprezintă întotdeauna un pericol. Străinii vă pot ajuta copiii dacă aceștia se rătăcesc.

Este bine să le spuneți copiilor că există oameni mari în care poți să ai încredere și oameni mari în care nu poți să ai încredere, oameni mari cunoscuți și oameni mari necunoscuți. Nu toți oamenii cunoscuți sunt automat oameni de încredere.

Este indicat să faceți o listă cu cinci persoane în care copiii d-stră pot să aibă încredere și cu care pot vorbi oricând și despre orice și pe care le puteți numi "aduți de încredere".

Adultul de încredere sau persoana în care părinții și copiii au încredere sunt persoanele pe care vă puteți baza și cu care d-stră și copiii vă simțiți confortabil. La grădiniță această persoană este educatoarea, la școală este învățătoarea, în parc este persoana care însoțește copilul (bona, bunicul, bunica, etc.).

Să ne închipuim următoarea situație: un loc de joacă imens, foarte aglomerat, copiii aleargă în stânga și în dreapta, e greu să îi mai deosebești (*). Persoana de încredere (care poate fi părintele, bona, bunica, etc) este cu copilul în parc dar preț de câteva secunde l-a pierdut din ochi moment în care un străin vine, îl ademenește și pleacă împreună cu copilul.

Ce poate să îi spună o persoană cunoscută sau necunoscută unui copil pentru a îl convinge să plece cu el:

Cazul 1

Persoana: Vrei să îți dau niște prăjituri? Sunt așa de bune...

Copilul: Da. Vreau!

Persoana: Atunci hai cu mine.

Ce este de făcut: Puteți să le spuneți copiilor că atunci când vor să facă ceva nou (cum ar fi să se ducă cu un străin sau cu o persoană pe care o cunosc ca să vadă niște cățeluși sau ca să le dea niște prăjituri) responsabilitatea lor este să le spună persoanelor de încredere cu care sunt care trebuie să știe în orice moment unde se află, cu cine se află și ce fac.

La început îi spuneți d-stră această regulă, a doua oară îi întrebați ce trebuie să facă dacă cineva vine și le spună să se ducă cu el, a treia oară puteți juca chiar un rol în care d-stră sunteți străinul și ei joacă rolul copilului. Vă sugerez să repetați din când în când pentru a nu uita ce trebuie să facă în această situație.

Cazul 2

Persoana: Vrei să îți arăt niște cățeluși? Sunt așa de drăguți...

Copilul: Da. Vreau!

Persoana: Atunci hai cu mine.

Copilul: Stai să îi spun mamei.

Persoana: Nu este nevoie. I-am spus eu mamei.

Ce este de făcut: Pe lângă sfatul de mai sus trebuie să le spuneți copiilor că întotdeauna trebuie să anunțe persoana de încredere cu care sunt unde vor să se ducă și cu cine indiferent ce spune cealaltă persoană. Copiii trebuie să știe că una din regulile de siguranță este să anunțe când vor să facă ceva nou și că nu se poate altfel.

Cazul 3

Persoana: Mama ta este ocupată acum și am venit eu să te iau și să te duc acasă. *Sau* Mama ta este bolnavă și m-a trimis să te iau de aici și să te duc la ea.

Ce este de făcut: Trebuie să le explicați copiilor că NICIODATĂ nu o să trimiteți o persoană cunoscută sau necunoscută să zică astfel de lucruri sau altele de acest tip ci doar una din persoanele de încredere.

Cazul 4

Persoana se duce la copil și îl ia cu forța iar copilul nu vrea. Majoritatea oamenilor din jur presupune că este vorba de un părinte și de copilul lui și nu reacționează.

Ce este de făcut: Puteți să le explicați copiilor că probabilitatea să li se întâmple așa ceva este foarte mică dar că este posibil și că este bine să știe ce să facă dacă li se întâmplă. Trebuie să strige "Acesta nu este tatăl meu/mama mea. Vrea să mă ia cu forța. Am nevoie de ajutor." Puteți să le spuneți copiilor că dacă se ajunge la astfel de situații pot să lovească, să muște și să facă tot ce pot ei pentru a scăpa.

Folosiți mult tact și răbdare când le explicați aceste lucruri copiilor. Gândiți-vă de la început ce vreți să le spuneți. Dacă vedeți că se sperie mai bine schimbați subiectul și gândiți-vă la alt mod de abordare. Pentru a începe acest tip de discuții vă puteți folosi de o întâmplare pe care o vedeți pe stradă, într-un parc, într-un desen animat sau într-un film.

Și nu uitați: Mai bine să prevenim decât să tratăm.

(*) Dacă nu credeți că vă puteți supraveghea copiii într-un loc de joacă mare și aglomerat vă sugerez să nu îi duceți acolo. Decât să stați cu frica în sân că îi pierdeți din vedere mai bine îi duceți la locuri de joacă mai mici și bine echipate în care copiii se pot simți foarte bine.